

יום שחור לחייט שיסלרוט

יוליה קליין

ראש העיר דינקלהוט היה איש בעל החלטה מהירה. כשנודע לו בצהריים כי עליו לפגוש בערב את הממונה האזורי החליט לקנות לו זוג מכנסיים חדשים. החליט וביצע. בחלון חנות הבגדים ראה זוג מכנסיים שמצאו חן בעיניו. כשמדד אותם הם היו מונחים עליו כמו עשויים למידתו, רק קצת ארוכים מדי. "זו לא בעיה" אמר ראש העיר "אביא את המכנסיים לחייט שיסלרוט והוא יקצר אותם מיד. הערב אהיה כבר מלובש בהידור." החייט שיסלרוט שמח כשראש העיר בא אליו. הוא מדד את המכנסיים בקפדנות. הם היו ארוכים

בתשעה סנטימטרים בדיוק. הוא הבטיח לקצר ולגהץ אותם עוד לפני סגירת החנויות. "אני סומך עליך" אמר ראש העיר כשיצא מבית המלאכה. החייט שיסלרוט היה עושה את העבודה בעצמו, אבל קודם כבר קבע פגישה עם אחדים מחייטי העיר דינקלהוט ולא יכול היה לבטל אותה. הוא לא רצה הרי לאכזב את הלקוח החשוב ולכן קרא לעובד הכי אמין שלו, מר נודלשטרן, מסר לו את המכנסיים והטיל עליו את העבודה. והלך מיד. מר נודלשטרן התיישב לעבודה, אך באותו הרגע צלצל טלפון וידידו האופה הזמין אותו לשיחה על כוס קפה. הוא ראה שהחייט שיסלרוט יצא מבית המלאכה, וגם האופה הראשי יצא לשעות אחדות, כך שזו הייתה הזדמנות נהדרת להיפגש ולרכל קצת. מר נודלשטרן לא רצה להחמיץ הזמנה כזו ומסר את ביצוע העבודה לחברו מר הזנשפרונג הצעיר. והלך לפגישה.

הזנשפרונג לקח כבר את המספריים ליד כשבחלון
הופיעה חברתו וסימנה לו כי יש לה בדיוק חצי
שעה זמן לטיול קצר.

הזנשפרונג הצעיר לא התלבט הרבה, דחף את
המספריים למאץ, שוליית החייטיים, ורץ מהר משם.
מאץ ניגש לעבודה. הוא קיצר את המכנסיים
בתשעה סנטימטר בדיוק, גיהץ אותם יפה וכשגמר
פיהק והחליט לנוח. הוא נכנס למחסן, נשכב על
גילי הבדים וכעבור דקות נחר כבר.

כשמר הזנשפרונג חזר מהטיול עם קצת נקיפות
מצפון, מצא את בית המלאכה ריק. המכנסיים של
ראש העיר היו מונחות על השולחן כמו קודם.
"וי, מאץ עוד לא עשה את העבודה" חשב "מה עלה
לראשו ללכת מבית המלאכה? חכה רק. הוא ישמע
כבר ממני כשיחזור."

הוא התיישב מיד לעבודה, קיצר את המכנסיים
בתשעה סנטימטר ורץ חזרה לידידתו, כדי לעשות
עוד סיבוב קצר אחד.

גם מר נודלשטרן מצא את בית המלאכה ריק
כשחזר מפגישתו עם חברו האופה. המכנסיים היו
מונחים על השולחן בדיוק כפי שהיו כשעזב.

"וי, עוד לא עשו את העבודה" חשב "למה
הזנשפרונג הלך מכאן? אנזוף בו כהוגן כשיחזור.
אבל קודם צריך לגמור את העבודה."

הוא התיישב מיד וקיצר את המכנסיים בתשעה
סנטימטר, תפר את המכפלה וגיהץ אותם. בדיוק
כשגמר חזר הזנשפרונג לבית המלכה. "המנהל
בא. מאץ, מאץ, איפה אתה?"

מאץ התעורר מהצעקות ובפיהוק רחב יצא
מהמחסן בדיוק כשנכנס החייט שיסלרוט ואחריו
ראש העיר.

שיסלרוט מסר לראש העיר את המכנסיים, כוון
אותו לתא המדידה והביט על העובדים שלו שתפרו
במרץ רב.

אלא שראש העיר פרץ מתא המדידה בצעקות.
המכנסיים שקוצצו שלוש פעמים כיסו בקושי את
ברכיו. "השתגעת? כך לא אוכל ללכת לפגישה עם

ממונה המחוז! אני אתבע אותך!" בכעס גדול עזב ראש העיר את בית המלכה.
מה קרה? את זה רצה להבין החייט שיסלרוט ולכן חקר את העובדים.
"מה עשית כשיצאתי מבית המלאכה?"
"איפה היית ועם מי?"
"מתי קיצרת את המכנסיים?"
"מדוע חשבת שהמכנסיים עוד לא קוצרו?"
לאט, לאט יצא הסיפור לאור.
החייט שיסלרוט מרט לעצמו את שערותיו ואזרחי העיר דינקלהוט צחקו עוד הרבה זמן מהמכנסיים שקוצרו שלוש פעמים ומראש העיר שרץ מהר לחנות בגדים הקרובה ביותר, כדי לקנות לו זוג מכנסיים עוד לפני הסגירה.